

berørt tidligere, at det er det Spørgsmaal, vi have at overveie, ikke om denne Lov er god eller nyttig med Hensyn til Fremtiden, men vi have særlig det at afgjøre, om den var paatrængende nødvendig eller ikke. Jeg gad vidst, hvad der skete i Tiden fra den 23de Oktober til 2den November 1885 i de faa Dage, ikke en Gang en halv Snes Dage, som har gjort denne Lov paatrængende nødvendig. Jeg kjender Intetjohmhelst i den Henseende. Jeg gad vidst, om noget Medlem i dette høie Thing kjender nogenjohmhelst Begivenhed, som har gjort denne Lov paatrængende nødvendig i Dagene fra ca. 23de Oktober til ca. 2den November. Var Lovet paatrængende nødvendig ca. 2den November, maatte den ogsaa have været det ca. 23de Oktober, og da var Rigsdagen samlet; man kunde have forelagt Rigsdagen Lovforslaget paa grundlovmæssig Maade; thi det er jo dog Grundlovens Hovedbestemmelse i den Henseende, at den lovgivende Magt er hos Kongen og Rigsdagen i Forening. Det er jo dog Forudsætningen for § 25, at en Lov kun kan udstedes foreløbig, naar Rigsdagen ikke er samlet, paa Grund af ganske særdeles paatrængende Omstændigheder, selvfølgelig under Forudsætning af, hvad jeg for Resten betonede i Gaar, at Rigsdagen samtykker, under Forudsætning af at man træffer Rigsdagens Tanke. Thi dette, at man udsteder en foreløbig Lov, som man paa Forhaand veed er mod Rigsdagens Tanke, har ingen Hjemmel i vor Grundlov. Naar det ærede 12te kongevalgte Medlem (Gooz) udtalte som sin Formening, at det var ønskeligt og godt, om vi kunde behandle denne Lov uden at tage Hensyn til, at den er udstedt som provisorisk Lov, saa vil jeg dertil sige, ja det var ganske vist ønskeligt, om vi kunde det; thi saa kunde vi prøve paa, om det var godt eller nyttigt eller ikke. Men det er nu umuligt. Vi kunne ikke forhandle denne Lov uden at tage Hensyn til, at den er udstedt som provisorisk Lov, og jeg vil sige, at jeg for mit Bedkommende vilde svigte min Pligt, og det danske Folkething vilde svigte sin Pligt, om vi behandlede denne Lov uden Hensyn til, om den er udstedt som provisorisk Lov eller ikke. Det er vor Pligt, saa godt vi kunne, at protestere mod Provisoriet og ikke godkjende Provisoriet paa noget som helst Punkt. Det Hensyn kunne vi ikke glemme.

Det ærede kongevalgte Medlem talte endvidere om, at det gjælder om at skaffe Værn for den offentlige Ro og Orden. Det er ganske vist, det gjælder det om. Jeg talte i Gaar om den Ting og skal ikke i Dag gjentage min Udtalelse fra i Gaar, men henholde mig til, hvad jeg jagde om det Lovforslag, vi behandlede i Gaar, og sige ligesaa om dette, at dette Lovforslag, i Stedet for at det efter de Herrer's Mening skulde være et Værn for den offentlige Ro og Orden, gyder netop Olie til Ilden og bidrager netop til at forstyrre den offentlige Ro og offentlige Orden, og derfor er jeg endvidere derimod.

Schrøder: Jeg er vis paa, at den ærede Rigsdagsmand, der for bebrejdede mig, at jeg skulde have givet en falsk Forestilling ogsaa om den sidste Del af Trykkesfrihedens Historie, vilde ikke have været fornøjet med en Ordning som den, her er givet, i de Dage, da han kæmpede under Trykkesfrihedens Banner. (Floug: Jo!) Der er i §§ 3 og 4, det fastholder jeg, noget saa Vagt og Ubestemt som dette at opbyrde Dele af Befolkningen til Forbittrelse og fremsætte og udbrede opdigtede eller forvanskede Kjendsgjerninger for at gjøre Statens Indretninger forhædte eller foragtelige — der er noget saa Vagt deri, saa det kan ikke være Andet, end at det vil svække den Næringsfrihed om Statens Sager, som maa være ønskelig, hvor som helst at det borgerlige Samfund skal blomstre, og jeg vil blot henstille til dem, der nu staa paa den anden Side, hvordan de ville stille sig, dersom det var en Regjering, der var Modstander af dem, som var ved Røret, og som havde dette Middel til at komme dem til Livs med.

Madsen: Jeg skal kun sige til det ærede 2det Medlem for 7de Kredz (Madsen), at jeg er bange for, at den Statsret, han docerer for sine Medborgere, kun er egnet til at føre dem paa vildsomme Veie; det viser sig Gang efter Gang. Det er ganske vist, at dette Spørgsmaal, om Lovet er paatrængende nødvendig, har megen Interesse, naar der er Tale om at drage Ministeriet til Ansvar for Lovens Udstedelse; saa bliver det af Betydning, og derfor, sagde jeg netop, maatte Ministeriet overveie det, den Gang det udstedte